

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Elexovej a členov senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a JUDr. Ing. Miroslava Gavalca v právnej veci navrhovateľa: **M. S.**, nar. X., Č., proti odporcovi: **Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky**, Župné námestie č. 13, 814 90 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. 2203/2006-540/18 z 15.11.2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporcu č. 2203/2006-540/18 z 15.11.2007 **r u š í** podľa § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p. a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Navrhovateľovi právo na náhradu trov konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Odporca napadnutým rozhodnutím č. 2203/2006-540/18 z 15.11.2007 podľa § 2 ods. 1 a § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 547/2005 Z.z. o odškodnení obetí okupácie Československa vojskami Zväzu sovietskych socialistických republík, Nemeckej demokratickej republiky, Poľskej ľudovej republiky, Maďarskej ľudovej republiky a Bulharskej ľudovej republiky (ďalej na účely rozsudku len „zák. č. 547/2005 Z.z.“) priznal navrhovateľovi jednorazovú peňažnú sumu vo výške 50 000,-- Sk a zvyšnej časti žiadosti nevyhovel.

Vo svojom odôvodnení odporca konštatoval, že opätovne vec posúdil v intenciách zrušujúceho rozsudku Najvyšší súd Slovenskej republiky a podľa § 2 ods. 1 a § 4 ods. 2 písm. b) zák. č. 547/2005 Z.z. na základe predložených dokladov – zdravotnej dokumentácie bol preukázaný nárok navrhovateľa na uvedenú sumu za ublíženie na zdraví, ktoré mu bolo spôsobené v súvislosti s pobytom okupačných armád. Nakoľko existenciu trvalých následkov poškodenia zdravia navrhovateľ predloženou zdravotnou dokumentáciou ani inými dôkazmi nepreukázal, nebolo možné mu podľa § 4 ods. 2 písm. a) zák. č. 547/2005 Z. z. poskytnúť jednorazovú peňažnú sumu vo výške 90 000,-- Sk.

Včas podaným opravným prostriedkom zo dňa 12.12.2007 sa navrhovateľ **opätovne** domáhal preskúmania rozhodnutia odporcu, nakoľko mu nepriznal jednorazovú peňažnú sumu podľa zák. č. 547/2005 Z.z. v plnej výške 90 000,-- Sk. Navrhovateľ najmä vo svojom odôvodnení poukázal na to, že odporca pri svojom novom rozhodnutí ignoroval usmernenia a právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky obsiahnuté v odôvodnení zrušujúceho rozsudku sp.zn. 5 SŽ 19/2006 zo dňa 08.02.2007.

Ďalej podľa navrhovateľa z obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odporcu vyplýva jeho opätovné neodôvodnenie (tzn. akými úvahami sa spravoval, čo bolo podkladom pre rozhodnutie, ktoré navrhovateľom predložené správy považoval za dostatočné, a ktoré predložené správy o trvalých následkoch nepovažoval za dostatočné a pod.), ako aj nevysporiadanie sa s posúdením právnej otázky, a to či trvalé následky možno zhrnúť pod pojem invalidity alebo nie, a ak nie, tak potom prečo.

Rovnako navrhovateľ vyjadril názor, že ak odporca mal pochybnosti o jeho trvalých následkoch, nič mu nebránilo pribrať do konania znalca, ktorý by určil, či v tomto prípade ide skutočne o trvalé následky z hľadiska medicínskeho alebo nie.

Záverom žiadal, aby súd rozhodnutie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 15. novembra 2007 č. 2203/2006-540/18 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Z vyjadrenia odporcu zo dňa 30.04.2008 vyplýva, že zotráva na svojich predchádzajúcich argumentoch a právnych záveroch, pričom žiadateľ na podklade predloženej zdravotnej dokumentácie nepreukázal, že zranenie, ktoré utrpel v súvislosti

so vstupom okupačných vojsk na územie ČSSR v roku 1968, zanechalo na jeho zdraví trvalé následky. Súčasne poukázal na usmernenie, dané rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 SŽ 19/2006 z 08.02.2007, ako aj na odôvodnenie pôvodného rozhodnutia odporcu č. 2203/2006-540/18 z 15.11.2007.

Na základe uvedeného odporca považuje žalobu navrhovateľa za bezzákladnú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako súd vecne oprávnený rozhodovať o opravnom prostriedku v tejto veci (§ 6 ods. 3 zák. č. 547/2005 Z.z. v spoj. s ust. § 246 ods. 2 písm. a) a § 250l a nasl. O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj jemu predchádzajúce správne konanie v rozsahu a z dôvodov uvedených v opravnom prostriedku postupom podľa Tretej hlavy Piatej časti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (v texte rozsudku len „O.s.p.“). Po zistení, že opravný prostriedok bol podaný oprávnenou osobou v 30-dňovej zákonnej lehote (§ 250m ods. 2 O.s.p.), nariadil vo veci pojednávanie (§ 250q ods. 1 O.s.p.) a po jeho verejnom vykonaní dospel k záveru, že podaný opravný prostriedok je dôvodný, pretože rozhodnutie je opätovne nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov (§ 250j ods. 2 písm. d) v spoj. s § 250l ods. 2 O.s.p.), a preto podľa § 250q ods. 2 O.s.p. napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie.

Najvyšší súd predovšetkým poukazuje na to, že v danej veci už raz rozhodol rozsudkom zo dňa 08. februára 2007 sp.zn. 5 SŽ 19/2006. V odôvodnení uvedeného rozsudku Najvyšší súd vyslovil v zmysle § 250j ods. 6 O.s.p. záväzný právny názor, podľa ktorého sa mal odporca zákonným postupom (dôraz bol kladený najmä na ust. § 3 ods. 1 Správneho poriadku) vysporiadať s návrhom ako aj s listinami predloženými navrhovateľom, skutočností v nich obsiahnuté mal zvážiť, a takto získané závery riadne objasniť v odôvodnení rozhodnutia.

Podľa § 250j ods. 6 O.s.p. sú správne orgány viazané právnym názorom súdu.

Podľa odvolania navrhovateľa napadnuté rozhodnutie odporcu alebo jeho postup v konaní nie sú v súlade so zákonom, pretože na základe doručeného rozhodnutia **opätovne** nevie posúdiť skutočností, ktoré viedli odporcu k jeho záveru.

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia však v súlade s tvrdením navrhovateľa vyplýva jednoznačne pre najvyšší súd záver, že odporca sa vôbec neriadil hore uvedeným právnym názorom, vôbec nezobral do úvahy listiny predložené navrhovateľom počas konania, tieto nevyhodnotil jednotlivo a ani vo vzájomných súvislostiach, ale iba paušálne, tzn. bez príslušných logických súvislostí konštatoval, že navrhovateľ trvalé následky poškodenia zdravia predloženou zdravotnou dokumentáciou ani inými dôkazmi nepreukázal, a preto mu nebolo možné podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 547/2005 Z. z. poskytnúť jednorazovú peňažnú sumu vo výške 90 000,-- Sk.

Takýto postup je jednoznačne v rozpore s požiadavkami na riadne správne konanie, a preto sa najvyšší súd stotožnil s argumentáciou navrhovateľa v plnom rozsahu.

Z priloženého administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že odporca svoje tvrdenia o trvalých následkoch preukazuje lekárskymi správami zo dňa 21.08.1968 a z 28.01.1992 z FN v K., ktoré boli doložené k návrhu. Bude preto úlohou odporcu, aby sa vysporiadal s uvedenými skutočnosťami, riadne zistil skutkový stav z úradnej povinnosti, prípadne aby na jeho zistenie si zabezpečil ďalšie dôkazy, a podľa svojej úvahy aj znalecký posudok o zdravotnom stave navrhovateľa za účelom odstránenia pochybností. Až na základe takto zisteného stavu môže správny orgán pristúpiť k právnym záverom o existencii alebo neexistencii trvalých zdravotných následkov, ktoré však musí náležitým spôsobom v odôvodnení navrhovateľovi objasniť.

Najvyšší súd opätovne odkazuje na ust. § 47 ods. 1 a 3 Správneho poriadku, podľa ktorých platí, že rozhodnutie správneho orgánu musí okrem iného obsahovať aj odôvodnenie, v ktorom správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Riadne, logické a pre účastníka zrozumiteľné odôvodnenie sa pre neho stáva alebo argumentom presvedčujúcim ho o zákonnosti vydaného správneho rozhodnutia alebo zdrojom argumentov na spochybnenie tohto rozhodnutia.

Najvyšší súd tiež zdôrazňuje, že bez toho, aby odporca riadne odôvodnil svoj právny záver o tom, že navrhovateľ nespĺňa predpoklady požadované zákonom na priznanie ním požadovanej sumy za odškodnenie trvalých následkov, nie je možné sa vysporiadať s ďalšími námietkami navrhovateľa a tento stav právnej neistoty je nutné čo najskôr odstrániť.

Vzhľadom na hore uvedené skutkové zistenia a právne závery, po náležitom zvážení všetkých okolností namietaných navrhovateľom a po zistení, že napadnuté rozhodnutie netrpí ďalšími evidentnými rozpormi, najvyšší súd pridržiavajúc sa svojej judikatúry (rozsudok 5 Sž 19/2006) rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku jeho rozsudku.

Súčasne najvyšší súd upozorňuje, že takýmto trvajúcim nerešpektovaním zákona a názorov súdu sa správny orgán vystavuje vzniku zodpovednosti v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov.

O náhrade trov súdneho konania môže najvyšší súd podľa § 151 ods. 1 v spojitosti s § 2501 ods. 2 O.s.p. rozhodnúť iba na návrh účastníka konania. Nakoľko však navrhovateľ ako úspešná strana v konaní návrh na priznanie náhrad trov konania nepodal, najvyšší súd mu nemohol toto právo priznať.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok (§ 246c O.s.p.).

V Bratislave 23. septembra 2008

Za správnosť vyhotovenia: Anna Koláriková

JUDr. Anna Elexová, v.r.
predsedníčka senátu